

Οι δήθεν ύβρεις κατά του Ελληνισμού την Κυριακή της Ορθοδοξίας.

Λάμπρος Σκόντζος, Θεολόγος.

Η Αγία μας Ορθόδοξη Καθολική Εκκλησία καθόρισε, ως όφειλε, επακριβώς τα όρια της αλήθειας και της πλάνης, διότι πιστεύει ότι η αλήθεια είναι συνώνυμη με τη σωτηρία. Οι αποφάσεις των Οικουμενικών Συνόδων περιχαράκωνουν την βιβλική αλήθεια και την αυτόσυνειδησία της Εκκλησίας μας, ώστε να αποτελούν την αλάνθαστη πυξίδα πλεύσης του νοητού σκάφους της ως τα έσχατα της ιστορίας.

Μελετώντας με προσοχή το «**Συνοδικό**» Της Ζ΄ Οικουμενικής Συνόδου, το οποίο διαβάζεται την Κυριακή της Ορθοδοξίας στους ναούς, κατά την τελετή της περιφοράς των Ιερών Εικόνων, μπορούμε να δούμε ξεκάθαρα τη μέριμνα των Πατέρων να καθαρθεί η πίστη της Εκκλησίας από περιρρέουσες ιδέες του παρελθόντος, τις οποίες κάποιιοι αναμίγνυαν με την διδασκαλία Της, με στόχο να επικρατεί σύγχυση στους πιστούς.

Κάποιοι, όμως περίεργοι τύποι, τα τελευταία χρόνια, που αρέσκονται να παριστάνουν τους «ελληναράδες», ασκούν σκληρή κριτική κατά των «**όρων**» της αγίας Ζ΄ Οικουμενικής Συνόδου, ότι δήθεν μέσω αυτών ...υβρίζεται ο Ελληνισμός, επειδή απορρίπτονται από αυτή ορισμένες δοξασίες των αρχαίων προγόνων μας ως αντίθετες με τη χριστιανική διδασκαλία! Δεν κάνουν όμως τον κόπο να μελετήσουν, τι είδους δο-

ξασίες είναι αυτές και την αντιφατικότητα και το ξεπερασμένο τους, ακόμη και στην αρχαία Ελλάδα.

Αναφέρουμε ως παραδείγματα τις δοξασίες της προϋπαρξης των ψυχών και της αϊδιότητας του κόσμου, τις οποίες η πλειοψηφία των αρχαίων σοφών (π.χ. σοφιστές, επικούρειοι, κλπ) τις απέρριπτε, αν και είχαν διατυπωθεί από μεγάλους σοφούς (π.χ. Πλάτων). Την ύπαρξη και κατά συνέπεια την προϋπαρξη της ψυχής την είχαν απορρίψει οι περισσότεροι των αρχαίων φιλοσόφων. Η δοξασία περί της αιωνιότητας του υλικού κόσμου, αν και είχε διατυπωθεί από ορισμένους φιλοσόφους (υλοζωιστές), εν τούτοις την απέρριψαν πάμπολλοι άλλοι σοφοί, όπως οι νεοπλατωνικοί, διότι ερχόταν σε κραυγαλέα αντίθεση με την πίστη τους στο «Ένα», την πρωταρχική, κατ' αυτούς, «άυλη» αρχή του κόσμου! Έστω επίσης οι αρχαιοελληνικές πίστες στην ειμαρμένη καθώς και η πίστη στη «θεότητα» των άστρων των στωικών, όχι μόνο απορρίφθηκαν από την πλειοψηφία των αρχαίων σοφών, αλλά πολεμήθηκαν με σφοδρότητα από τους ατομικούς φιλοσόφους, τον **Αναξαγόρα**, τον **Καρνεάδη**, τον **Ίππαρχο**, κ.α.

Αφού λοιπόν οι θεωρίες αυτές ήταν απορριπτές από άλλους σοφούς της αρχαίας Ελλάδος, γιατί να τις υιοθετήσει η Εκκλησία, αφού οι δοξασίες αυτές ήταν αντίθετες με τη διδασκαλία Της; Ας μην ξεχνάμε επίσης πως υπάρχουν διδάγματα, δοξασίες και θεσμοί των αρχαίων προγόνων μας απόλυτα απαράδεκτες, όπως λ.χ. ο θεσμός της δουλείας, η θέση της γυναίκας στην κοινωνία, η κοινοκτημοσύνη των γυναικών (Πλάτων), η «ιερή πορνεία», οι φρικτές ανθρωποθυσίες καθ' όλη τη διάρκεια της αρχαιότητας και ως τον 4^ο μ. Χ. αιώνα, κ.α. τα οποία κρινόμενα με το πνεύμα του Χριστιανισμού και με τη σημερινή πραγματικότητα, είναι σαφώς αποβλητέα. Υπήρχε περίπτωση να υιοθετήσει κάτι τέτοια η Εκκλησία, για να μη θεωρηθεί «υβρίστρια» των Ελλήνων; Και για ποιο λόγο άλλωστε να το κάνει, αφού ήλθε να απελευθερώσει καθολικά τον άνθρωπο από τη δεισιδαιμονία και την κακοδαιμονία του προχριστιανικού κόσμου και όχι να τον δεισιδαιμονίσει!

Αλλά αν θέλουν να αποκαλέσουν κάποιους υβριστές των Ελλήνων, ας αρχίσουν από τους αρχαίους Έλληνες σοφούς, οι οποίοι στην πλειοψηφία τους είχαν απορρίψει ό, τι θεωρούν οι σύγχρονοι «αρχαιολάτρες» ως «ελληνικό». Ας αρχίσουν από τους ίδιους τους σοφούς, οι οποίοι απέρριπταν τις απόψεις άλλων σοφών. Ας αποκαλέσουν πρώτα υβριστές των Ελλήνων τους **σοφιστές** και τους **επικούρειους**, οι οποίοι

δεν δέχονταν και πολεμούσαν το ιδεοκρατικό σύστημα του **Πλάτωνος**. Ας αποκαλέσουν πρώτα τον **Πλάτωνα** (427-347 π. Χ.) υβριστή της Ελλάδος, διότι θεωρούσε μόνες πραγματικότητες τις αρχετυπικές ιδέες, τον δε υλικό κόσμο δήθεν αιώνιο των υλοζωιστών ως μη πραγματικό, ως αντικατοπτρισμό του ιδεατού κόσμου, ως «**φάσμα των ιδεών**»!

Ας αποκαλέσουν υβριστές των Ελλήνων τους σοφούς και επιστήμονες (σχεδόν στο σύνολό τους), οι οποίοι δεν συμφωνούσαν με τα σκοταδιστικά διδάγματα της αρχαίας θρησκείας και τις δεισιδαιμονίες των ιερέων και καταδιώχτηκαν άγρια από αυτούς. Είναι άλλωστε γνωστό, πως περισσότεροι από πεντακόσιοι γνωστοί σοφοί και επιστήμονες βρήκαν τραγικό θάνατο κατά τις εκκαθαρίσεις, που έκανε το ιερατείο, μέσω της πολιτικής εξουσίας, μόνο στην Αθήνα, με τις φρικτές «**δίκες περί αθεΐας**»!

Ας αποκαλέσουν το **Σωκράτη** (469-399 π. Χ.) υβριστή των Ελλήνων, επειδή δίδασκε «**καινά δαιμόνια**», δηλαδή αλλότρια θρησκευτική πίστη από την κρατούσα, τη δήθεν ελληνική, και γ' αυτό τον σκότωσαν. Ας αποκαλέσουν τον **Αριστοτέλη** (384-322 π. Χ.) υβριστή των Ελλήνων, ο οποίος θέλοντας να στηλιτεύσει τις δεισιδαίμονες πρακτικές του ιερατείου, και να αναιρέσει την πίστη στους ανύπαρκτους «θεούς» της αρχαίας θρησκείας, αναγκάστηκε να φύγει από την Αθήνα και να κατάφυγει στην Χαλκίδα, προκειμένου να γλυτώσει τη ζωή του. Ας αποκαλέσουν υβριστή των Ελλήνων τον μεγάλο **Αίσωπο** (6^{ος} π. Χ. αιώνας), ο οποίος κατάγγειλε την απάτη της αρχαίας θρησκείας και την πρακτική των απατεώνων ιερέων του δελφικού «ιερού», και οι οποίοι τον δολοφόνησαν στον ανίερο εκείνο τόπο. Ας αποκαλέσουν υβριστές της Ελλάδος τον ελευθερόφρονα **Αλκιβιάδη**, τους ρήτορες **Λεωγόρα** και **Ανδοκίδα** και τον μεγάλο κυνικό φιλόσοφο **Διογένη**, (5^{ος} π. Χ. αιώνας), οι οποίοι διακωμώδησαν τα γελοία πνευματιστικά ελευσίνια μυστήρια.

Ας αποκαλέσουν υβριστές των Ελλήνων τον **Πυθαγόρα** (580-490 π. Χ.) και τους μαθητές του, οι οποίοι εξαιτίας του φόβου τους από τους ιερείς και των οργάνων τους, δημιούργησαν μυστική σχολή, όπου δίδασκαν δόγματα αντίθετα με τα κρατούντα και τους οποίους οι ιερείς έκαψαν ζωντανούς στον Κρότωνα το 430 π. Χ.!

Ας αποκαλέσουν υβριστή των Ελλήνων το σοφιστή **Πρωταγόρα** (480-411 π. Χ.), ο οποίος δίδασκε ότι το πραγματικό θείον είναι άγνωστο στους ανθρώπους και πως οι «θεοί» της αρχαίας θρησκείας ήταν ανύπαρκτοι, και γ' αυτό τον καταδίωξαν άγρια οι ιερείς και έκαψαν τα

«αιρετικά» βιβλία του στην αγορά της Αθήνας. Ας αποκαλέσουν υβριστή των Ελλήνων τον **Αναξαγόρα** (490-427 π. Χ.), ο οποίος δίδασκε ότι ο υλικός κόσμος δεν είναι αιώνιος, αλλά ποίημα του Νου, και τα άστρα δεν είναι θεοί, αλλά διάπυρες μάζες, και ο οποίος παραλίγο να χάσει τη ζωή του από το αθηναϊκό ιερατείο και το δεισιδαίμονα όχλο. Ας αποκαλέσουν υβριστή των Ελλήνων τον **Ξενοφάνη** (570-480 π. Χ.), ο οποίος μίλησε για τον ένα Θεό και αρνήθηκε, την χονδροειδή ειδωλολατρία, τον ανόητο πολυθεϊσμό και το γελοίο ανθρωπομορφισμό της αρχαίας θρησκείας. Ας αποκαλέσουν υβριστή των Ελλήνων τον **Επίκουρο** (341-270 π. Χ.), ο οποίος αρνήθηκε την ύπαρξη των «θεών» της αρχαίας θρησκείας και του όχλου και τη μεταθανάτια ζωή, το βασίλειο του Πλούτωνα στον Άδη, Νήσους Μακάρων κλπ. Ας αποκαλέσουν υβριστή των Ελλήνων τον **Ευήμερο** (2^{ος} αιώνας π. Χ.), ο οποίος χαρακτήρισε τους «θεούς» της αρχαίας θρησκείας, ως κάποιους επιφανείς ανθρώπους της παλιάς εποχής, τους οποίους θεοποίησαν οι απατεώνες ιερείς και επέβαλαν τη λατρεία τους στους αμαθείς όχλους για να τους εκμεταλλεύονται.

Ας αποκαλέσουν, τέλος, υβριστή των Ελλήνων το ίνδαλμά τους, τον παρανοϊκό **Ιουλιανό** (361-363 μ. Χ.), ο οποίος απαγόρευε τη διδασκαλία στα σχολεία των έργων αρχαίων φιλοσόφων και ποιητών, όσων είχαν γράψει εναντίον της αρχαίας θρησκείας, καίγοντας με μανία τα έργα τους! Δείτε άλλωστε τι είχε γράψει σε επιστολή του ο άθλιος εκείνος «εστεμμένος φιλόσοφος»: «**ας μη φτάνει στην ακοή επικούρειος ή πυρρώνειος λόγος. Τώρα αλήθεια, οι θεοί (σ.σ. μέσω αυτού) καλά**

έκαναν και κατέστρεψαν τα έργα τους, ευτυχώς που τα βιβλία τους χάθηκαν» (Ιουλ.Επιστ.89β, Προς αρχιερέα Θεόδωρο, 301c)!

Ασφαλώς θα τρίζουν τα τιμημένα κόκκαλα όλων των αρχαίων σοφών προγόνων μας, από την ακατανόητη «υπεράσπισή» τους από τους σύγχρονους «αρχαιολάτρες», οι οποίοι ήξεραν να βιώνουν το σεβασμό προς τους άλλους, έστω και αν διαφωνούσαν μαζί τους, ξέχωρα από τους σκοταδιστές ιερείς, τα παράσιτα της θρησκείας και τον δεισιδαίμονα και αμαθή όχλο! Θα τρίζουν τα κόκαλά τους από αγανάκτηση διότι τους ταυτίζουν οι σύγχρονοι «αρχαιολάτρες» με τους σκοτεινούς παράγοντες της αρχαίας θρησκείας και με τον χυδαίο και θρησκομανή όχλο, ο οποίος ποτέ δε μπόρεσε να δημιουργήσει πολιτισμό και καταδίωκε την αντίθετη γνώμη! Θα τρίζουν από αγανάκτηση τα κόκαλά τους, διότι κάποιοι φανατικοί, αμαθείς και εμπαιθείς σύγχρονοι «αρχαιολάτρες» έχρισαν τους εαυτούς τους όψιμους τιμητές και υπερασπιστές τους, μη γνωρίζοντας οι δύστυχοι ότι ο διαχρονικός ελληνικός πολιτισμός, από τα βάθη της ιστορίας, ως τα σήμερα, είναι σύνθεση και όχι δογματική μονολιθικότητα!

Οι θεοφόροι Πατέρες της Εκκλησίας μας, ως γνήσιοι Έλληνες (στην καταγωγή, στη σκέψη και στη νοοτροπία) και εν προκειμένω οι Πατέρες της Ζ΄ Οικουμενικής Συνόδου, σκέφτηκαν και έπραξαν ελληνικά, εκφραζόμενοι σύμφωνα με τα πιστεύω τους ελεύθερα, απέκλεισαν κάποιες ιδέες από την επίσημη διδασκαλία της Εκκλησίας, οι οποίες δε συμφωνούσαν με Αυτήν. Σκέφτηκαν και έπραξαν όπως οι φημισμένοι πρόγονοί τους, οι οποίοι ήταν εκλεκτικοί, και όπως κάνουν οι Έλληνες στη διαχρονική μορφή του Ελληνισμού. Έπραξαν ό, τι έπρατταν οι αρχαίοι Έλληνες σοφοί, οι οποίοι απέρριπταν ό, τι δε συμφωνούσε με τις δικές τους απόψεις. Τι το πιο φυσικό για πολιτισμένους, ορθά και ελεύθερα σκεπτόμενους ανθρώπους;

Θλιβερή εξαίρεση στη μακραίωνη παράδοσή μας είναι οι σύγχρονοι αρχαιόπληκτοι «αρχαιολάτρες» και άλλοι θιασώτες της θολής κουλτούρας, οι οποίοι πάσχουν από ανίατο μονισμό για την αρχαία Ελλάδα. Λες και οι αρχαίοι τους «διόρισαν αγροφύλακες» στα αθάνατα διαχρονικά τους κτήματα, τα οποία είναι κτήματα όλου του πολιτισμένου κόσμου και περισσότερο ημών των απογόνων τους! Υβριστής των αρχαίων προγόνων μας δεν είναι η Εκκλησία με τον απόλυτα δικαιολογημένο εκλεκτισμό Της, αλλά πραγματικοί υβριστές είναι όσοι βρίζουν τον διαχρονικό Ελληνισμό, όσοι αρνούνται την ιστορική ενότητά του και τον περιορίζουν χρονικά κατά τη δική τους υποκειμενική εκτίμηση. Εν

προκειμένω, πραγματικοί και μάλιστα άθλιοι υβριστές είναι όσοι βρίζουν, με τη γνωστή ψυχοπαθολογική υστερία, την πίστη εκατομμυρίων νεοελλήνων, οι οποίοι σε πείσμα των υβριστών τους, βιώνουν το ελληνικό ιδεώδες ασύγκριτα γνησιότερα από εκείνους με την ορθόδοξη πίστη τους.

Σε αντίθεση με όλους τους σύγχρονους εικονοκλάστες του πραγματικού και διαχρονικού Ελληνισμού, μηδέ των «αρχαιολατρών» εξαιρουμένων, εμείς ως ορθόδοξοι χριστιανοί, μετέχουμε της αλήθειας και ταυτόχρονα, ως έλληνες, μετέχουμε του ωραίου. Χάρη σ' αυτές τις δύο σταθερές διαφέρουμε από όλους όσους έχουν μονοσήμαντες πίστεις και αναγάγουν τον μονισμό σε μονολιθικό δόγμα. Για τούτο έχουμε το προβάδισμα στην αληθινή πρόοδο και τον παγκόσμιο πολιτισμό και αναγκάζουμε τους άλλους να μας ακολουθούν! Ο εκλεκτισμός μας είναι το μεγάλο μας μυστικό για το ότι η Εκκλησία μας θριαμβεύει εδώ και δύο χιλιάδες χρόνια και μαζί Της θριαμβεύει και το γνήσιο ελληνικό πνεύμα, το οποίο χωρίς Αυτή θα ήταν χαμένο, ίσως χωρίς ανάμνηση, κάπου στα έσχατα της αρχαιότητας, όταν ο Χριστιανισμός βρήκε να ψυχορραγεί τον Ελληνισμό και τον ανάστησε από το βέβαιο θάνατό του!

Κατά συνέπεια θα συνεχίσουμε, ως Χριστιανοί και ως Έλληνες, την αδιαίρετη διαχρονική μας παράδοση, να είμαστε εκλεκτικοί, εφαρμόζοντας το λόγο του Μ. Βασιλείου: **«Οι μέλισσες δεν πετάνε σε όλα τα λουλούδια με τον ίδιο τρόπο. Κι όπου καθίσουν, δεν κοιτάνε να τα πάρουν όλα. Παίρνουν μονάχα όσο χρειάζεται στη δουλειά τους και το υπόλοιπο το παρατούν και φεύγουν. Έτσι κι εμείς, αν είμαστε φρόνιμοι. Θα πάρουμε απ' αυτά τα κείμενα ο, τι συγγενεύει με την αλήθεια και μας χρειάζεται και τα υπόλοιπα θα τα αφήσουμε πίσω μας»** (Μ. Βασιλείου: Προς τους Νέους, όπως αν εξ ελληνικών ωφελοίντο λόγων)! Αυτός ο εκλεκτισμός μας είναι, και θα είναι, η ειδοποιός διαφορά μας με τους μονιστές και μονολιθικούς υβριστές μας, ως δήθεν υβριστές των Ελλήνων. Έχουμε ευτυχώς την ικανότητα να παίρνουμε ό, τι εκλεκτό και ωφέλιμο από το ανθρώπινο πνεύμα και να απορρίπτουμε ό, τι σαθρό και βλαβερό για τον άνθρωπο και τον πολιτισμό, αδιαφορώντας για τους γελοίους γρυλλισμούς των επικριτών μας!